

han tager Husdyrlovens Revision med i sin Beregning; men udelader Kultolden, — mener han at kunne paavise, at Regeringen havde kunnet nøjes med 5,8 Millioner. Det er altsaa et saa enormt Beløb, ca. 7 Mill. Kr., som han regner, at Befolkningen meget vel havde kunnet skaanes for. Nu skal jeg ikke indlade mig paa nogen Debat om selve den Argumentation, Forfatteren fremfører. Sagen er i sig selv overmaade vanskelig, der er ret vidt Spillerum for frit Skøn, og jeg vil heller ikke paa nogen Maade paa Forhaand gøre mig solidarisk med Forfatterens Anskuelse, men har blot villet henlede Opmærksomheden paa denne lille Pjece. Den højtærede Finansminister vil altsaa ikke, hvis det siden hen viser sig, at han har været alt for glubsk overfor Befolkningen, kunne sige, at han ikke er bleven advaret i Tide. Det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen) talte forleden om, at hvis det virkelig skulde vise sig, at Finansministeren havde forlangt mere, end han behøvede, vilde han ligne en Tandlæge, som gik omkring og trak Tænder ud paa Folk for sin Fornøjelse, og tilføjede noget om, at det var i hvert Fald rart at blive af med syge Tænder. Jeg finder ikke Billedet rigtig smigrende. En saadan Tandlæge er farlig at møde. Man risikerer, at han i sin Iver for Sagen gaar hen og trækker ogsaa de sunde Tænder ud. Men hvad enten det er syge eller sunde Tænder, det drejer sig om, er det en Kendsgerning, at det gør nederdrægtig ondt at faa Tænder trukket ud. Det gør nederdrægtig ondt paa den Befolkning, som den højtærede Finansminister nu er i Færd med at trække Tænder ud paa. Han kan sandelig ikke reklamere med smertefri Tandudtrækning.

Vi ere imidlertid — og jeg haaber, den højtærede Finansminister vil paaskønne denne Holdning fra Socialdemokratiets Side — ved Udarbejdelsen af vore Ændringsforslag gaaede ud fra, at Finansministerens finansielle Overslag virkelig er rigtige, at han virkelig har Ret, naar han mener, det er nødvendigt at forlange de omtrent 13 Mill. Kr. Vi ere gaaede ud fra, at disse 13 Mill. Kr. ere, hvad han skal have for at tilvejebringe Finansbalance. Vi have altsaa antaget, at disse 13 Mill. nye Kroner ere Statskassens virkelige Behov. Skulde det vise sig for højt regnet, er det den højtærede Finansminister, der bærer Ansvar, og saa ville vi fra vor Side forbeholde os siden hen at foreslaa dette Overskud anvendt som Kompensation for Lettelser i den indirekte

Beskatning, til sociale Reformers til Bedste for den arbejdende Befolkning. Det er altsaa det Standpunkt, vi have indtaget ved Udarbejdelsen af vore Ændringsforslag.

For saa vidt have vi, om end ikke uden stærkt Forbehold, accepteret selve Udgangspunktet for den højtærede Ministers Finansplan og gjort det til Udgangspunkt for de Ændringsforslag, vi selv opstille. Afgivelsen kommer først, hvor det drejer sig om Maaden, hvorpaa disse Penge skulle tilvejebringes. Her er det, det ene Princip staar stejlt overfor det andet. Regeringen foreslaar, at kun de $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. skulle tilvejebringes ved det Lovforslag, vi i Øjeblikket behandle, medens derimod de resterende 8—9 Mill. Kr. skulle indvindes ved de øvrige, overvejende rent indirekte Skatter, hvis Navne jeg tidligere har nævnt. Det er altsaa en Fordeling omtrent som i Forholdet $\frac{1}{3}$ til $\frac{2}{3}$. Det vil sige, at kun $\frac{1}{3}$ af det nye Skattebeløb skal tages paa en saadan Maade, at Skatten gennemgaaende kommer til at ramme de mere velstillede haardere end de mindre velstillede, medens derimod de $\frac{2}{3}$ skulle tilvejebringes ved nye Skatter, der gennemgaaende komme til at ramme Smaafolk langt stærkere end de velstillede. Vilde man karakterisere denne Finansplan med et politisk Udtryk, maatte det vel blive, at den rummer $\frac{1}{3}$ delvis demokratisk Politik og $\frac{2}{3}$ absolut Højrepolitik, og den Karakteristik turde maaske i mange Retninger være træffende. Vi derimod finde, at hele det nye Skattebeløb bør tilvejebringes ved Indkomst- og Formueskattens Forøgelse alene, medens alle de øvrige, udbytteriske Skatter bør udgaa af Finansplanen, bør synke ned i det Glemselens Mørke, hvorfra de ikke burde være hentede frem af nogen Regering, som kalder sig demokratisk.

De Ændringsforslag, vi fra vor Side stille, tage altsaa i første Linie Sigte paa at muliggøre en saadan Overflytning af de $\frac{2}{3}$ af den nye Skattebyrde til den direkte Beskatningsbasis, en Overflytning, der vil overflødiggøre Øl-, Brændevin- og Cigarettskatten og de øvrige udbytteriske Elementer i Skattelovkomplekset. Det er det første ledende Motiv for vore Ændringsforslag. Vi have i saa Henseende faaet en ganske vist ikke praktisk, men rent abstrakt — jeg kunde sige platonisk — Tilslutning fra de Herrer i Regeringspartiet, ganske vist ikke saa meget fra det ærede Medlem fra Fredericia, som i de foregaaende Dage var Ordfører. Der er i det hele en be-